Hersiene teks van Skrifberymings

soos goedgekeur deur Sinode 2012

Skrifberyming 1 - 50

<u>Lofsang van Maria</u> *Luk.1:46-55*

Skrifberyming 1:1

Ek wil die hoogste Heer
met blye roemtaal eer,
my Redder en Bewaker.
In nederige staat
wou Hy my nie verlaat,
my God en Saligmaker.

Skrifberyming 1:2

Van nou af sal hul roem:
hul sal my salig noem,
want God was my gedagtig;
sy wonderwoord aan my
het God bevestig, Hy
wat heilig is en magtig.

Skrifberyming 1:3

Barmhartigheid verleen
Hy deur geslagte heen
aan wie in Godsvrees lewe.
Sy arm is kragtig, sterk
en doen sy wonderwerk –
is magtig, hoog verhewe.

Skrifberyming 1:4

Soos stoppels voor die wind
dryf Hy die mensekind,
met al sy trotse planne.
Sy arm, met krag beklee,
het van hul troon gevee
maghebbers en tiranne.

Skrifberyming 1:5

Wie klein is voor sy oog,
het God in eer verhoog,
wie honger is, versadig;
maar Hy‘t in teenspoedsuur
die rykes weggestuur,
verlee en onversadig.

Skrifberyming 1:6

Hy het sy bondsbestel
vervul aan Israel,
sy eewge heilsgedagte;
ontferming toegesê
aan Abraham, sy kneg
tot verre nageslagte.

Lofsang van Sagaria *Luk. 1:67-79*

Skrifberyming 2:1

Loof nou die God van Israel
wat op sy volk se roepstem merk,
wat na sy vaste bondsbestel
vir ons verlossing wil bewerk.
Hy het ’n horing opgerig:
’n krag in Dawids huis gestig,
tot heil van al sy knegte.
Profetestem het dit geprofeteer
van die begin af, altyd weer,
totdat die raad vervul was van die Heer.

Skrifberyming 2:2

Die Heer hou sy verbond in stand
en maak ons van ons vyand vry,
Hy red ons van die harde hand
wat ons verkneg in slawerny –
om aan ons vaders te gedenk
en hul barmhartigheid te skenk.
Aan sy verbond gedagtig,
sal ewiglik sy eed Hom nie berou,
maar sal Hy, aan sy woord getrou,
aan Abraham al sy beloftes hou.

Skrifberyming 2:3

Hy maak soos sy belofte is,
dat ons – verlos van band en vrees,
verlos van wie ons vyand is –
sy knegte altyddeur sal wees;
om, tot ’n hoër diens bereid,
Hom reg te dien in heiligheid
in al ons lewensdae.
En jy, o kindjie, aan die Heer gewy,
die Hoogste se profeet is jy,
herout van Hom wat groot is en naby.

Skrifberyming 2:4

Jy sal, o kind, vooruit moet gaan
om voor die Heer se aangesig
die weë voor sy voet te baan:
jy sal sy volk eers moet verlig
met kennis van die saligheid;
want God skeld nou die sondes kwyt
uit liefde en ontferming.
Nou rys ’n ligglans aan die donker boog,
nou sal die Heer op hart en oog
die lewenslig laat neerstraal van omhoog.

Skrifberyming 2:5

Dié ligstraal sal hul ook verlig
wat nou nog woon in duisternis;
dit sal ons wank'le voetstap rig
op paaie waar daar vrede is.

<u>Lofsang van Simeon</u> *Luk. 2:29-32*

Skrifberyming 3:1

Neem nou maar, Heer, u kneg
na u belofte weg,
en laat hom gaan in vrede –
nou hy die saalge dag,
so lank deur hom verwag,
gesien het op sy bede.

Skrifberyming 3:2

’n Lig het opgegaan,
’n helder stralebaan
skiet deur die donker wolke.
Dit is Immanuel,
die Vors van Israel,
die Lig van alle volke.

<u>Engelesang</u> *Luk. 2:8-20*

Skrifberyming 4:1

En daar was by Betlehem
in die stilte van die nag
herders in die vrye veld
by hul skape op die wag,
toe ’n engel van omhoog
skielik neerdaal voor hul oog.

Skrifberyming 4:2

Voor die heerlikheid van God
het die donker nag geswig,
maar die herders het gevrees
vir die wonderbare lig
wat met hemelse gestraal
skielik oor die velde daal.

Skrifberyming 4:3

Maar die engel het geroep:
"Moenie skrik nie, moenie vrees,
want ek boodskap vreugde wat
vir die hele volk sal wees."
"Die Verlosser", juig sy stem,
"is gebore^in Betlehem.

Skrifberyming 4:4

"Hy, die Heer en Christus, lê
– dis die teken van die Kind –
rustig in die voerkrip neer
en in doeke toegebind."
En toe klink ’n lofsang daar
van ’n hele engelskaar:

Skrifberyming 4:5

"Eer aan God, die hoogste Heer!"
ruis dit uit ’n stemmesee.
"Vrede^op aarde, vrede weer!"
En die donker nag ruis mee.
"Welbehae, eind'loos groot,
in die mens, Gods gunsgenoot!"

Skrifberyming 4:6

Toe die engele weer gaan
na die hemel, hoog en klaar,
en dit stil was op die veld,
sê die herders vir mekaar:
“Ons gaan self kyk na die saak
deur die Heer bekend gemaak!"

Skrifberyming 4:7

En die herders het gegaan;
en hul het die Wonderkind
in die voerkrip toegedek
by die moedermaagd gevind,
en hul het in blye taal
van die Wonderkind verhaal.

Skrifberyming 4:8

Almal was verwonderd oor
wat die herders openbaar;
maar Maria het die woord
peinsend in haar hart bewaar.
En hul stem het God geprys
vir sy woord en gunsbewys.

Die Woord het mens geword   *Joh. 1:14*

Skrifberyming 5:1

Die Woord het vlees geword
en hier by ons kom bly.
Ons het sy heerlikheid aanskou,
Gods eenge Seun is Hy;

Skrifberyming 5:2

dié heerlikheid van Hom
wat van die Vader kom,
wat vol genade^en derenis
en vol van waarheid is.

<u>Die Kruiswoorde</u>

Mat 27:45, 46; Luk. 23:34, 43, 46; Joh. 19:26, 27, 28-30.

Skrifberyming 6:1

Oor die kruis neersinkend, bid Hy:
"Vader, ag vergeef hul dit,
want hul weet nie wat hul doen nie."
As Hy so sy bede bid,
dan weerklink daar, slag ná slag,
hamerhoue van die wag.

Skrifberyming 6:2

Aan die moordenaar, die sondaar,
word die hoogste guns bewys:
“Saam met My sal jy vandag wees
in die vredesparadys."
Dan vertroos ’n vredevloed
die verbryselde gemoed.

Skrifberyming 6:3

By die kruispaal staan Maria,
en Johannes word haar kind:
deur die kruiswoord: "seun" en "moeder",
word sy aan sy sorg verbind.
En hy‘t haar, van armoed vry,
al sy liefde toegewy.

Skrifberyming 6:4

Middaghelder son word duister.
In sy eensaamheid roep Hy:
"O my God, my God en Helper,
waarom tog verlaat U My?"
Jesus sink, ná sware stryd
in dié dubbel donkerheid.

Skrifberyming 6:5

In ’n wêreldwye donker
met ’n brandend-droë bors,
roep die Heer van alle dinge,
Skrifvervullend: "Ek het dors!"
En hul het Hom in sy wee
suur wyn uit ’n spons gegee.

Skrifberyming 6:6

Toe die offerwerk verby was,
na Gods hoë ordening,
het die Heer, sy daad deurgrondend,
uitgeroep: "Dit is volbring!"
En, die hoof omlaag gebuig,
het Hy sterwend dit betuig.

Skrifberyming 6:7

Luid en helder klink die bede
wat sy laaste woord sou wees:
“Vader, in u veil’ge arm,
in u hand – ontvang my gees.”
Met sy helse stryd volstry,
is Hy eindelik nou vry.

<u>Die Lydenspsalm</u>   Jes. 53

Skrifberyming 7:1

Wie het gelowig hart en oor
geopen om Gods Woord te hoor?
Die arm van God, aan wie en waar
is dit in krag geopenbaar?
Hy tog, die swakke loot, het uit
’n dorsland voor Hom opgespruit,
en prag of heerlikheid vir wie
Hom aansien, het die spruitjie nie.

Skrifberyming 7:2

Hoe sou ons Hom dan kon begeer?...
Hy was verlate, ongeëer,
vir almal net ’n smarteman,
die lydensnaar altyd gespan.
Vir Hom, deur wreedste smart geterg,
het ons die aangesig verberg;
en in die bitter lydensnag
het ons Hom in sy leed verag.

Skrifberyming 7:3

Hy het ons smart op Hom geneem;
gely wat ons van God vervreem;
en al die smarte wat ons pla,
het Hy gewilliglik gedra.
Maar ons het in sy ongeluk
gesien die hand van God wat druk,
wat, om sy lyde te verskerp,
Hom altyd dieper neer wou werp.

Skrifberyming 7:4

Die misstap wat ons voet begaan,
die misdaad deur ons hand gedaan,
die straf uit swaarste regsgeding,
wat ons die volle vrede bring,
die wonde wat ons wonde heel –
dit alles was sy lydensdeel.
Ja, al die kwaad deur ons gedaan,
het God die HEER oor Hom laat gaan.

Skrifberyming 7:5

Terwyl ons op die dwaalweg gaan,
storm al ons sondes op Hom aan;
maar Hy‘t mishandel, neergebuk,
sy mond nie oopgemaak in druk.
’n Lam, tot slagting heengelei,
so stil en stemmeloos was Hy,
en soos ’n skaap voor wie hom skeer,
so stil en sonder ’n verweer.

Skrifberyming 7:6

Uit druk en strafgerig bevry,
merk niemand dit met medely
dat Hy van mense weggestoot
en prysgegee is aan die dood.
My volk se sonde het op Hom
as sware smartplaag neergekom,
’n graf vir Hom het hulle by
die goddelose voorberei.

Skrifberyming 7:7

En Hy, al was sy armoed groot,
was by ’n ryke in sy dood;
geen onreg het by Hom bestaan,
geen leuen het uit sy mond gegaan.
Dit het die HERE self behaag
Hom te verbrysel. Toe sy plaag
Hom in die dieptes neer laat stort,
het God sy kneg doodsiek laat word.

Skrifberyming 7:8

Hy het sy offerbloed gestort
sodat ons God se kinders word;
en eeu-omvattend bring sy hand
met voorspoed God se werk tot stand.
Hy sal, vir al sy sielsverdriet,
sy werk aanskou en vol geniet,
en deur sy suiwer kennislig
regverdig maak en vryheid stig.

Skrifberyming 7:9

Dan kom 'n leërskaar daarna
vir wie Hy al die skuld wou dra;
en aan Hom word mét grotes mee,
mét magtiges 'n deel gegee,
omdat sy siel in lydensnood
vol uitgestort is in die dood.
Hy is, deur laster diep gekwel,
met die oortreders saamgetel.

Skrifberyming 7:10

Hy het die sondelas gedra
wat op sy hart gebind was, ja,
Hy het – 'n lydenswonder dit! –
om hul vergiffenis gebid.

<u>Die lied van die Lam</u>   Op. 5:9-14

Skrifberyming 8:1

Aan U, o Lam van God, ’n nuwe lofgesang!
Want U is waardig om die wonderboek te^ontvang
en oop te breek - die boek van toekoms en verlede
en van wat word, geskrif van Gods verborgenhede.
U’s waardig, U alleen, omdat die werk volbring is,
toe U as offer vir ons sondeskuld gebring is.

Skrifberyming 8:2

U‘t van die hemel hoog op aarde neergedaal,
en ons vir God gekoop uit elke volk en taal.
Die losprys was u bloed, wat U vir ons gestort het,
waardeur ons, rein gewas, ’n priestervolk geword het
en konings ewig in die ryk van volle vrede,
om God te dien en te regeer in ewighede.

Skrifberyming 8:3

Toe sien ek hoog bo my die skaar van eng’le staan
en hoor hul sanggeluid wat deur die hemel gaan.
Hul staan wyd om die troon, self heerskappye^en magte,
rondom die oudstes en die serafs groot van kragte;
ontelbaar is hul tal, dis duisende maal duisend,
ek hoor hul koorgesang soos baie waters bruisend:

Skrifberyming 8:4

"Die sondelose Lam, vir sondeskuld geslag,
is waardig om te^ontvang die rykdom, wysheid,
krag,
en eer en heerlikheid en dank en seëninge!”
En al wat leef en roer, al die geskape dinge
diep onder, op die aarde, in die hoë hemel,
al wat die see bewoon en in sy dieptes wemel –

Skrifberyming 8:5

die ganse skepping sing met krag van jubeltoon:
"Aan Hom wat heerlik is, hoog op die wêreldtroon,
en aan die Lam van God, self eewge Skeppings-Here,
sing ewig lof en prys en krag en roem en ere!"
Met "Amen, Amen!" het die serafs opgeswewe.
Die oudstes het aanbid voor Hom wat ewig lewe.

<u>Die lied van Verlossing</u> *Op. 7:9-17*

Skrifberyming 9:1

Toe staar ek deur die wêreldnagte
– lighoogtes het my oog geboei –
en sien uit alle mensgeslagte
’n skaar, ontelbaar, saamgevloei.
Hul staan, uit alle volke^en lande,
nou voor die Lam en voor Gods troon,
die vredespalmtak in die hande,
hul wit gewaad in eenvoud skoon.

Skrifberyming 9:2

Ek hoor hul stem die lug deurbewe:
"Die reddings-eer", so hef hul aan,
"bring ons aan God, so hoog verhewe,
en aan die Lam wat by Hom staan!"
En om die troon en ouderlinge,
en viertal wesens wonderbaar,
sien ek in altyd wyer kringe,
oneindig ver, die engelskaar.

Skrifberyming 9:3

Toe kniel hul neer, die engelkringe
al verderweg in ordekring,
en almal het, ook ouderlinge,
die lof van God die Heer gesing
met "Amen! Lof aan God die Here,
en wysheid, dank en majesteit,
en mag en krag en lof en ere,
van nou af tot in ewigheid!"

Skrifberyming 9:4

Ek sien toe weer in hemelsfere
die skaar wat biddend voor God staan.
Hul was beklee met lang wit klere:
maar wie is hul, en waarvandaan?
Van die gesig nog in verrukking
kom toe ’n stem my tegemoet:
"Dié skaar kom uit die groot verdrukking,
gereinig in die Lam se bloed.

Skrifberyming 9:5

"Hul‘t in dié bloed, deur Gods genade,
hul kleed gewas, en vlekloos rein
mag hul nou in hul feesgewade
as priesters voor Gods troon verskyn;
hul mag aan Hom hul dienswerk heilig,
en altyd in sy tempel bly.
God self sal hulle daar beveilig
as Hy sy tentseil oor hul sprei.

Skrifberyming 9:6

"Hul sal nie langer honger kry nie,
geen son sal oor hul hoofde brand;
hul sal nie langer dors meer ly nie
van sonstraal in die somerland.
Langs altyd helder waterbane
lei nou die Lam hul voetstap heen:
en God vee van hul oog die trane
deur hul in droefenis geween."

Paastriomf *Rom. 8:33-36*

Skrifberyming 10:1

Wie kan ons voor die regter daag?
Gods uitverkore kind verkla?
Waar is die mond wat durf verdoem
as God sy kind regverdig noem?

Skrifberyming 10:2

Dis Christus wat die skuld wou dra,
die dood vir ons gesterf het, ja,
wat, opgewek, in glorie sit
en altyddeur vir ons wil bid.

Skrifberyming 10:3

Wie sal ons, van die skuldstraf vry,
van Christus en sy liefde skei?
Verdrukking of vervolgingsnag?
Benoudheid wat ons hier nog wag?

Skrifberyming 10:4

Of honger, naaktheid of gevaar?
Die swaard van die geweldenaar?
As skape word ons nou geag,
klaar vir die mes wat ons wil slag!

Skrifberyming 10:5

Maar nee, ons sál oorwinnaars bly
deur Hom vir wie ons leef en ly.
Ek weet gewis, geen lewe^of dood,
geen eng'lemag, bo-menslik groot,

Skrifberyming 10:6

geen skepsel in die skepping wyd,
geen ding in tyd of ewigheid –
niks kan ons van Gods liefde skei
wat ewig-vas in Christus bly.

Hemelvaart *Hand. 1:8-12*

Skrifberyming 11:1

Die laagte deur waar die olywe staan,
het hul met Jesus na die berg gegaan;
en dáár het Hy, in stilte ongestoord,
tot hul gespreek sy laaste lewenswoord:

Skrifberyming 11:2

"Jul wat al na die Godsryk só verlang,
sal nou die kragte van die Gees ontvang,
en oor die wydtes heen van land en see
uit nuwe krag van My getui'nis gee."

Skrifberyming 11:3

En toe het Hy, terwyl hul na Hom staar,
geruisloos opgestyg en weggevaar.
’n Digte waas het Hom geheel oordek,
’n wolk het Hom sag aan hul oog onttrek.

Skrifberyming 11:4

Terwyl hul smagtend na die hemel kyk
en Jesus altyd verder van hul wyk,
het daar twee mans in wit geklee kom staan;
dié spreek hul met 'n hemelboodskap aan:

Skrifberyming 11:5

"O manne, nou vereensaam en alleen,
wat staan en staar jul na die hemel heen?
Dié Jesus wat gevaar het na omhoog,
sal net so kom, verheerlik voor die oog."

Skrifberyming 11:6

En van die berg waar die olywe staan,
het hul met blydskap na die stad gegaan.

<u>Vreugde en Wee</u> *Op. 12:10-12*

Skrifberyming 12:1

’n Engelstem het ek hoor juig,
wat aanswel uit die hemel aan:
"Nou moet voor God die Here buig
die magte teen Hom opgestaan:
want heil en krag en heerskappy
bring God nou glansend aan die lig,
en Christus - so ’n glans het Hy
dat Satan blind daarvoor moes swig.

Skrifberyming 12:2

“Nou sal die duiwel nimmermeer
kan opstyg van die aarde laag,
en in die hemel nog ’n keer
by God sy kinders gaan verkla.
Want Migael se hemelleër
was tot die kragdaad aangegord,
hul gooi die Satan woedend neer
en laat hom na die aarde stort.

Skrifberyming 12:3

“Die Lam wat hul laat triomfeer,
sy bloed het hul gedek as skild
en al die pyle afgeweer.
Getuienis wat nooit verstil,
dit was hul wapen in die stryd.
Hul het hul lewens as ’n skat,
as martelaars in sware tyd,
tot in die dood nie liefgehad.

Skrifberyming 12:4

“Kom, jubel dan op hoë toon,
o heemle, sing jul vreugde-psalm!
Laat dié wat in die hoogte woon,
sy vertes met hul lied deurgalm!...
Maar jul op aarde en die see,
die duiwel het na jul gestort.
En daarom treur ons oor jul: Wee!
Hy’s woedend, want sy tyd is kort.”

<u>Pinkster</u> *Hand. 2:1-4, 16-21*

Skrifberyming 13:1

Toe kom daar skielik ʼn geluid
wat aanwaai uit die hemel uit:
soos van ʼn rukwind se gedruis;
die klanke vul die hele huis.

Skrifberyming 13:2

Hul sien in hierdie wonderuur
verdeelde tonge soos van vuur,
deurgloei en wonderbaar deurstraal,
wat glansend op hul hoofde daal.

Skrifberyming 13:3

Toe was dit, op die dag van fees,
dat hul vervul is met die Gees.
In loftaal het hul uitgebreek
net soos die Gees dit uit laat spreek.

Skrifberyming 13:4

Dit is die saak wat die profeet
aan ons verkondig en laat weet:
"Die laaste tyd, dan sal dit wees
dat Ek sal uitgiet van my Gees.

Skrifberyming 13:5

"Dan stort Ek met ’n groot geluid
die Gees soos reëndruppels uit,
jul seuns en dogters, dan nie meer
van spraak ontneem, sal profeteer.

Skrifberyming 13:6

“Jul kinders, wat verlangend wag,
sal vergesigte sien bedags;
jul grysaards, in hul krag al loom,
die allerskoonste drome droom.

Skrifberyming 13:7

“Op man en vrou, van werkplig vry,
wat nou hul dienswerk aan My wy,
stort Ek my Gees in volheid neer,
en hul sal almal profeteer.

Skrifberyming 13:8

“En Ek sal wonders gee daar bo
en tekens op die aarde, só
dat bloed en vuur en rookkolom
oor al die aardbewoners kom.”

Skrifberyming 13:9

Die dag sal kom, ondenkbaar groot,
maar elkeen wat in sielenood
Hom aanroep wat die Redder is,
hoor dan dat hy behoue is.

<u>Pinksterbelofte</u> *Eseg. 36:25-28*

Skrifberyming 14:1

"Water sal Ek op hul sprinkel,
water uit ’n springfontein."
En van alle onreinhede
was die HEER sy volk dan rein.
"Nuwe harte gee Ek julle,
en Ek gee ’n nuwe gees;
'k sal die hart van klip verwyder,
aan jul gee ’n hart van vlees.

Skrifberyming 14:2

"Ek gee ook my Gees aan julle,
Hy verleen jul krag en trou
om te wandel in my weë
en my wet te onderhou.
En jul sal die land van seën
deur my seën weer verkry
waar Ek God sal wees vir julle,
jul ’n volk sal wees vir My."

<u>Laat jul kinders tot My nader</u>
Mat 18:10-14; 19:14-15; Mark. 10:14-16

Skrifberyming 15:1

"Laat jul kinders tot My nader
en geen hindernis hul keer,
want die Godsryk van die hemel
is hul erfdeel," sê die Heer.

Skrifberyming 15:2

"Wie nie needrig soos die kindjie
wat hier tussen julle staan,
só die Godsryk wil ontvang nie,
sal daar geensins binnegaan."

Skrifberyming 15:3

En die Here het sy arms
koest'rend om hul heen geslaan,
met sy hande op hul hoofde,
hul geseën, en weer laat gaan.

Skrifberyming 15:4

"Sal die herder van die kudde
wat maar net een skaap vermis,
hom nie haas en in die berge
opspoor wat verlore is?

Skrifberyming 15:5

"En as hy sy skaap gevind het,
is hy daaroor bly, verras,
meer as oor die hele kudde
wat nog nooit verlore was.

Skrifberyming 15:6

“Dis die wil ook van my Vader,
onverander bly dit staan,
dat geeneen van die geringes
ooit meer sal verlore gaan."

Skrifberyming 15:7

En die Menseseun op aarde,
soos die Vader hom gelas,
het gekom, en Hy maak salig
hulle wat verlore was.

<u>Die lied van Saligheid</u> *Mat. 5:3-12*

Skrifberyming 16:1

Salig die wat arm van gees is
en van God hul wysheid leer,
want die Godsryk van die hemel
is hul erfdeel, sê die Heer.

Skrifberyming 16:2

Salig die wat kwyn in droefheid,
in hul smarte troosteloos,
want hul droefheid word dan vreugde
as die Heer hul hart vertroos.

Skrifberyming 16:3

Salig die wat stil, sagmoedig
hier geen hoogheid wil verwerf,
want 'n aarde sonder moeite,
nuut-herbore, sal hul erf.

Skrifberyming 16:4

Salig die wat, dors en honger,
smag na die geregtigheid,
want God self sal hul versadig
en hul lawe ná die stryd.

Skrifberyming 16:5

Salig die wat nou, barmhartig,
hul ontferm oor die wat ly,
want hul sal, as God gaan oordeel,
sélf barmhartigheid verkry.

Skrifberyming 16:6

Salig die wat rein van hart is
en die oog na bo bly hou;
as die newels weggetrek het,
sal hul helder God aanskou.

Skrifberyming 16:7

Salig is die vredemakers
in 'n wêreld oud van twis;
"God se kinders" sal hul naam wees
as daar eendag vrede is.

Skrifberyming 16:8

Salig die wat hier vervolg word
en vir reg en waarheid ly,
want vir hul is as beloning
God se koninkryk berei.

Skrifberyming 16:9

Salig die wat hier gesmaad word,
in hul leed geduldig, stil;
die wat wegkwyn onder laster
en dit dra om Christus wil.

Skrifberyming 16:10

Juig, want hul het die profete
ook gemartel en gehoon!
Juig en jubel! In die hemel
wag die groot oorwinnaarsloon.

<u>Die hart na Bo</u>   Mat. 6:25-34

Skrifberyming 17:1

Wees nie besorg nie oor jul lewe,
oor wat die harte neerwaarts trek:
"Wat sal ons eet, waar vind ons laafnis?
Wie gee die klere wat ons dek?"
Is lewe^en liggaam dan nie meer nie
as alles wat net kommer wek?

Skrifberyming 17:2

Kyk na die voëls van die hemel,
dat hul nie saai of oes of swoeg.
Tog voed die Hemelvader hulle.
Het Hy vir jul dan nie genoeg?
En wie kan ooit in sy besorgdheid
één el maar by sy lengte voeg?

Skrifberyming 17:3

En wat is jul besorg oor klere?
Let op die lelies, hoe hul leef,
hoedat hul opbloei uit die velde,
dat hul nie swoeg of spin of weef.
En Salomo in al sy glorie
was nie met soveel prag beklee.

Skrifberyming 17:4

As God die gras, in duur kortstondig, –
wat in die veld vandag nog groei,
maar môre vroeg alreeds verwelk is,
verskrompel in die vuurvlam gloei –
so mooi beklee, hoe meer dan julle
wat jul in kleingeloof vermoei?

Skrifberyming 17:5

Vra dan nie meer: "Hoe sal ons lewe?
Waar kry ons klere om te dra?"
Want hierdie dinge jaag die heid’ne
met kwelling en besorgdheid na.
Maar julle Vader in die hemel,
ken jul behoefte voor jul vra.

Skrifberyming 17:6

Soek eers die Godsryk van die hemel
en Gods geregtigheid; dan laat
Hy seën neerdaal uit die hemel –
vir elke dag die dag se maat.
Want elke dag dra self die sorge
vir elke dag se nuwe kwaad.

<u>Kom na My toe</u>   *Mat. 11:25-30*

Skrifberyming 18:1

Ek loof U, Vader, groot van mag,
dat U dié dinge, diep en swaar,
vir wêreldwyses onbekend,
aan kindertjies wou openbaar.

Skrifberyming 18:2

Ja, Vader, dis u guns alleen,
die guns van al wat dwang is, vry,
waardeur ook alle dinge saam
al oorgelewer is aan My.

Skrifberyming 18:3

Wie kan die Seun ooit ken, as net
die Vader, met Hom wesens-een?
of wie die eewge Vader ken,
as net die Seun, net Hy alleen?

Skrifberyming 18:4

Wie kan die eewge Wese ken,
so diep, geheimnisvol en wáár?
Alleen die mens aan wie die Seun
die heilgeheim wil openbaar.

Skrifberyming 18:5

Kom dan na My toe almal wat
vermoeid is en so swaar belas,
Ek gee ’n rusplek vir die voet
waarvoor daar nêrens rusplek was;

Skrifberyming 18:6

verligting vir die skouer wat,
deur druk gemartel en gepla,
en onder lewensorge krom,
’n altyd swaarder las moet dra.

Skrifberyming 18:7

Maar leer dat Ek sagmoedig is,
en Ek is nederig van hart.
Dan sal jul rus vind vir jul siel
en vrede by die wreedste smart.

Skrifberyming 18:8

En dra my juk: dié juk is sag,
wat nooit gedruk het of geknel;
en dra my las: dié las is lig,
wat nooit gekneus het of gekwel.

<u>Die Vaderliefde van God</u> *Luk. 15: 18-24*

Skrifberyming 19:1

Nou sal ek opstaan, na die woning weer,
die vaderhuis, onvas my voetstap keer.
"My vader," sal ek sê, van misdaad sku,
"my sonde's teen die hemel en voor u.

Skrifberyming 19:2

"Ek het van hoë kindskap neergestort
en is nie werd u seun genoem te word,
as ek, my vader, wat u straf nou vrees,
as ek by u ’n huurling maar kan wees."

Skrifberyming 19:3

Hy‘t opgestaan, sy swerfpad weer gegaan:
"Dalk neem my vader my as huurling aan."
Dié‘t hom van ver gesien, – hy‘t steeds bly hoop –
hom jammerhartig tegemoet geloop,

Skrifberyming 19:4

tot waar hy was, hom aan sy hart laat rus,
geliefkoos deur die vaderlike kus.
"My vader", roep hy uit, van misdaad sku,
"my sonde’s teen die hemel en voor u.

Skrifberyming 19:5

"Van hoë kindskap het ek neergestort
en is nie werd u seun genoem te word;
as ek, my vader, wat u gramskap vrees,
as ek by u ’n huurling maar kan wees."

Skrifberyming 19:6

Die vader sien sy slawe wagtend staan;
"Bring hier die beste kleed, trek hom dit aan;
bring vir sy hand die ring van fynste gloed
en skoene vir sy afgesloofde voet,

Skrifberyming 19:7

want hy, my seun, oor wie ons vrolik is,
was dood en het weer opgestaan en is
weer lewendig terug; en hy, my kind,
vir my verlore, is nou weer gevind."

<u>Lied van die sugtende skepsel</u> *Rom. 8:19-27*

Skrifberyming 20:1

Bo ’n strandelose, donker see
van eindelose wêreldwee
verhef die skepsel hom.
Verlangend wag hy deur die nag
en speur wanneer die gloriedag
van al Gods kinders kom.

Skrifberyming 20:2

Die skepping, uit die oer-ou tyd,
is slaaf van die verganklikheid,
maar nie gewillig; nee,
ter wille van die mensekind
se oerskuld is dit vasgebind,
dié lydensboei gesmee.

Skrifberyming 20:3

Die hele skepping het in druk
altyd weer aan die boei geruk,
sterk smagtend na die tyd
dat dit weer, los van die verderf
die vryheid mét Gods kind sal erf
van onverganklikheid.

Skrifberyming 20:4

Ons weet die hele skepping sug,
en ons ook wat die eerst'lingsvrug
van God se Gees ontvang.
Ons sal ons kindsdeel van Hom kry:
ons liggaam van verderwing vry
sal opstaan uit die graf.

Skrifberyming 20:5

Ons sug, want ons sien geen bewys!
Maar in ons het die hoop bly rys,
ons stry die goeie stryd;
want as ons sién, hoop ons nie meer;
maar as ons hoop dan leef ons weer
en wag in lydsaamheid.

Skrifberyming 20:6

En is ons swak en moedeloos,
dan kom die Heil’ge Gees ons troos.
Gods duif, so hoog van vlug,
het diep gedaal om saam te smeek,
in donker dal tot U te spreek
met woordelose sug.

Skrifberyming 20:7

En God wat in die hart kan lees,
die ken die sugstem van die Gees
en neig in guns sy oor.
So help die Gees ons om te bid
tot God wat in die hemel sit,
en ons gebed verhoor.

<u>Die Liefde</u>   1 Kor. 13:1-8

Skrifberyming 21:1

Sou ek die skoonste taal kon spreek,
in engel-lofstem uit kon breek,
maar het die liefde nie daarby,
dan was nogtans my stem en taal
net maar ’n klinkende simbaal
wat harteloos sy klank versprei.

Skrifberyming 21:2

Al sou ek kennis hê, dat ek
al wat verborge is, ontdek,
en gawe van die profesie;
al het ek die geloof, ook dit,
sodat ek berge kon versit,
en het daarby die liefde nie –

Skrifberyming 21:3

al deel ek my besittings uit,
gee ek my liggaam self as buit,
al laat ek dit verbrand tot as –
dan was dit net vergeefse vlyt,
vergeefse moeite, ydelheid,
indien ek sonder liefde was.

Skrifberyming 21:4

Lankmoedig sal die liefde bly;
en vriendelik, vol medely.
Afgunstig is die liefde nooit,
sy’s nie verwaand of liggeraak;
niks wat hier onwelvoeglik maak,
kleef aan die ware liefde ooit.

Skrifberyming 21:5

Sy soek haar eie voordeel nooit,
niks maak haar hart verbitter ooit,
en sy vergeld geen kwaad met kwaad.
Die liefde laat geen onreg ly,
maar net die waarheid maak haar bly –
die woord se waarheid en die daad.

Skrifberyming 21:6

Die liefde krap die kwaad nie oop,
sy dra, verdra en glo en hoop.
Die profesie bly nie bestaan,
ons taal en kennis gaan verby;
geloof en hoop en liefde bly –
maar liefde, dié sal nooit vergaan.

Troos *Jes. 40:1-11*

Skrifberyming 22:1

Troos, troos my volk, sê God die HERE;
dreig nou nie meer met oordeelstem,
genees die wond, o sienerherder,
die hartseer van Jerusalem.

Skrifberyming 22:2

Vertel haar dat haar stryd verby is,
haar skuld vereffen is geheel,
dat sy ontvang het uit my hande
vir al haar skuld ’n dubbel deel.

Skrifberyming 22:3

Daar klink ’n roep: Baan vir die HERE
’n weg waar nou net woestheid is;
en maak vir onse God al verder
’n grootpad in die wildernis.

Skrifberyming 22:4

Laat elke dal rys uit die diepte,
en elke berg en heuwel wyk.
Die bulte - laat hul wees ’n vlakte,
en maak die skurwe plek gelyk.

Skrifberyming 22:5

Want kyk, Gods heerlikheid verskyn weer,
en al wat leef, sal dit aanskou.
Die HEER self het die Woord verkondig,
Hy spreek, en wie sal dit weerhou?

Skrifberyming 22:6

’n Stem sê: Roep! – Wat moet ek uitroep? –
Ek hoor van ver die antwoord kom:
dat elke mens net soos die gras is,
en al sy skoonheid nes ’n blom.

Skrifberyming 22:7

Die gras verdor, die blom verwelk weer
as winde oor die velde raas:
wanneer die asem van die HERE,
die winterstormwind daaroor blaas.

Skrifberyming 22:8

Voorwaar, die mens is maar ’n stingel,
’n grasspriet wat verdor, vergaan,
’n blom wat wegkwyn op die velde.
Alleen die Woord van God bly staan.

Skrifberyming 22:9

Klim op ’n berg, o vreugdebode,
o Sion, en verhef jou stem!
Verhef dit hoog en vrees nie langer,
roep uit met vreug, Jerusalem!

Skrifberyming 22:10

Sê aan verwoeste dogter-stede:
Hier is jul God, en sterk is Hy!
Al voor Hom uit gaan sy beloning,
sy hoë arm voer heerskappy.

Skrifberyming 22:11

Hy lei sy kudde soos ’n herder,
die lammers sluimer in sy arm,
die lammerooie dryf Hy saggies –
oor almal sal Hy Hom erbarm!

Verby *Op. 21:1-4*

Skrifberyming 23:1

Toe sien ek: alles was verby –
’n nuwe aarde^en hemel skyn;
die eerste aarde^en hemel het
in donker oordeelsnag verdwyn;
Die see, wat altyd woel en keer
in rusteloosheid, was nie meer.

Skrifberyming 23:2

Ek sien toe dat Jerusalem,
waarby geen ander stad kan haal,
van God, haar bouheer-kunstenaar,
hoog uit die hemel neer kom daal.
Net soos ’n bruid, so mooi is sy,
wat vir haar man haar voorberei.

Skrifberyming 23:3

Ek hoor ’n hemelstem wat sê:
Die tabernakel van die Heer,
die woning van sy heiligheid,
is by die mens op aarde weer.
Húl is sy volk, Hy’s hul naby
en sal hul God vir ewig bly.

Skrifberyming 23:4

En God sal self, en vir altyd,
die trane van hul oë vee;
die dood sal dan nie meer daar wees,
geen smart of kommernis of wee.
Dis alles nuut, van sonde vry;
die eerste dinge is verby!

Verkiesingsjubel *Ef. 1:3-14*

Skrifberyming 24:1

Geseënd is bo alle dinge
die eewge God en Vader! Hy
het in die hemel seëninge
vir ons in Christus toeberei.
Na die besluit, uit Hom gebore
en ewig in sy wese vas,
is ons in Christus uitverkore
voordat daar tyd of wêreld was.

Skrifberyming 24:2

Hy het in sy verordeninge,
dat niks ons ooit weer sou vervreem,
om Christus wil, as eerstelinge
ons as sy kinders aangeneem;
dat ons, by guns so vry gegewe,
in hart en wandel onbevlek,
sou leef voor Hom, in liefde lewe,
wat lewe^in dooie harte wek.

Skrifberyming 24:3

Tot roem en prys van Gods genade,
wat grond van ons verlossing is
sing ons nou van sy reddingsdade
in Hom wat die Geliefde is.
Uit Hom in wie ons nou weer vry is
van skuld, deur sy verlossingsbloed, –
in Hom, in wie die heil berei is,
kom seënstroom ons tegemoet.

Skrifberyming 24:4

Die bron wat God vir ons laat kry het,
wat heerlik aanvloei deur die tyd –
dis wysheid wat dié stroom gelei het
en suiwere bedagsaamheid.
Geheimenis eers diep en grondig
verborge in Gods diepe wil,
word nou die wêreld deur verkondig –
die ewigheid is nie meer stil.

Skrifberyming 24:5

Nou bring die tyd in volheidskringe
die vrug van Gods geheimenis –
tót Christus Hoof van alle dinge
op aarde^en in die hemel is.
In Hom is dit dat ons verkry het
die erfdeel ons verordineer,
wat God se wil ons voorberei het,
die wil wat alles hier regeer.

Skrifberyming 24:6

Gods werk, eers eind'loos hoog verhewe,
daal op die aarde^in sonde oud,
sodat nou uit ons donker lewe
sy lof kan opstyg duisendvoud.
In toebereide hart en ore,
van volk tot volk, van oord tot oord,
ruis nou – 'n mensheid word herbore! –
die nuwe reddingsboodskap voort.

Skrifberyming 24:7

Ons sal, in lewe en in sterwe,
Gods eiendom vir altyd wees;
ons sal wat Hy beloof het, erwe,
verseël deur die Heil'ge Gees.
Hy is die waarborg ons gegewe,
die Eerst'ling van die volle som;
ons sal die reddingsdag belewe –
die gloriedag van God, wat kom.

<u>Seënbede</u> *Op. 1:4-6*

Skrifberyming 25:1

Genade^en vrede bly oor ons
van God wat in die hemel woon,
wat is, wat was en kom, en van
die sewe Geeste voor sy troon;

Skrifberyming 25:2

van Jesus Christus, onse Heer,
in sy getui'nis altyd trou;
die Eersgeboorne uit die dood,
wat dood en doodsmag nie kon hou,

Skrifberyming 25:3

wat oor die konings heers tot hul
hul krone neersit aan sy voet –
Hy wat ons liefgehad het en
ons rein gewas het in sy bloed!

Skrifberyming 25:4

Tot konings het Hy ons gemaak,
tot priesters wat sy Vader eer;
aan Hom vir ewig eer en krag,
wat nou oor alles triomfeer.

<u>Die Tien Gebooie</u>   Eks. 20:1-7
Strofe 11: Rom. 3:10-12, 6:4

Skrifberyming 26:1

My siel onthou met vrees en bewing:
God het, met majesteit beklee,
deur wolke-donkerheid omswewe,
op Horeb ons sy wet gegee:

Skrifberyming 26:2

Ek is die HEER, jou God en Koning,
wat uit Egipte jou bevry;
jou uitlei uit jou slawewoning:
dien dan geen gode buiten My.

Skrifberyming 26:3

Ek is jaloers teen al my haters;
maak dan geen beeld om te aanbid;
Ek straf hul streng, die wetverlaters,
tot in die derde^en vierde lid.

Skrifberyming 26:4

Maar Ek bewys barmhartighede
en bly aan duisende getrou,
wat tot My kom met hul gebede
en wat my wette onderhou.

Skrifberyming 26:5

Misbruik die Naam van God die HEER nie,
bly altyd aan jou eed getrou,
want hulle wat sy Naam nie eer nie,
sal God nie een onskuldig hou.

Skrifberyming 26:6

Gedenk die sabbat: in ses dae
het God die wêreld toeberei;
maar Hy het, na sy welbehae
die rusdag aan sy diens gewy.

Skrifberyming 26:7

Gee eer aan vader en aan moeder,
want God regeer ons deur hul hand;
dan sal die HEER, die troue hoeder,
ons seën in ons vaderland.

Skrifberyming 26:8

Jy mag nie doodslaan, jou nie wreek nie,
maar liefde moet jou stukrag wees.
Jy mag die heil'ge eg nie breek nie,
maar, kuis van hart, die HERE vrees.

Skrifberyming 26:9

Laat nooit jou voet die weg betree nie
van hom wat roof nóg diefstal vrees.
Jy mag geen vals getui'nis gee nie,
maar laat jou woorde waarheid wees.

Skrifberyming 26:10

Daar mag nooit in ons hart meer kom nie
die minste lus teen Gods gebod.
Maar wie se mond sal nie verstom nie
as U beveel, o heil’ge God!

Skrifberyming 26:11

Ons het u wet oortree, o HERE,
genade is waar ons op pleit;
gee ons in Christus nuwe lewe,
om dit te doen uit dankbaarheid.

<u>Ek glo.</u> *<u>Die twaalf Artikels.</u>*

Skrifberyming 27:1

Ek glo vas in God die Vader
wat almagtig, wys en trou,
Skepper is van alle dinge
en dit nog in wese hou;
en ek glo in Jesus Christus,
wat ons in aanbidding eer:
Eengeboorne van die Vader,
in sy hoogheid onse Heer.

Skrifberyming 27:2

Hy wat deur die Gees ontvang is
– die geheimenis is groot! –
en gebore uit Maria,
uit die maagdelike skoot;
wat gely het toe Pilatus
onregsvonnis oor Hom vel -
kruis en doodsmart ondergaan het,
ál die angste van die hel.

Skrifberyming 27:3

Wat die derde dag verrys het,
want die dood kon Hom nie hou;
na die hemel opgevaar het
deur onpeilbaar-diepe blou.
Wat nou aan Gods regterhand sit,
deur Gods eer en krag omgeef,
tot Hy weer kom as die regter
van wat dood is en wat leef.

Skrifberyming 27:4

Ek glo stil en met aanbidding,
in die Heil’ge Gees wat my
uit my sondedood gewek het,
my as Trooster leer en lei.
Ek glo aan ’n heil’ge eenheid,
wêreldwyd, in Christus één,
wat sy roepstem sal vergader,
deur die lange eeue heen.

Skrifberyming 27:5

En ek glo aan die gemeenskap,
heilige verbintenis
van wie almal saam ’n eenheid,
in hul Heer één liggaam is.
Ek glo aan die skuldvergewing;
weeropstanding van die vlees,
en ’n lewe^in eewge duurte,
as die dood nie meer sal wees.

Onse Vader *Mat. 6:9-13*

Skrifberyming 28:1

O Vader, in die hemel hoog,
tot wie ons ophef hart en oog,
ons bid in stil eerbiedenis:
Gee dat u Naam, wat heilig is,
deur ons geken, geëer, gevrees,
in alles mag geheilig wees.

Skrifberyming 28:2

Gee dat u koninkryk mag kom,
in Christenland en heidendom,
in sy triomfe eindeloos!
En laat ons op die aarde, soos
die eng'le wat u troon omring,
gewillig, Heer, u wil volbring.

Skrifberyming 28:3

Gee ons – want ons gebrek is groot –
vandag ons daelikse brood.
Bewys ons tog barmhartigheid
en skeld ons, Heer, ons skulde kwyt,
soos ons, in skuldvergiffenis,
vir hul wat aan ons skuldig is.

Skrifberyming 28:4

Lei ons nie in die donker land,
die wêreld van versoeking, want
ons is so swak. Verlos ons van
die Bose wat sy vangnet span.
Want U kom toe die majesteit
en krag en eer in ewigheid.

Skrifberyming 28B *Onse Vader*

Ons Vader wat woon in die hemel,
geheilig sy u Naam,
laat u ryk kom, u wil geskied,
soos in die hemel so ook op die aarde.
Gee ons vandag ons dag se brood
en vergeef ons al ons skulde,
net soos ons vergewe
die wat teen ons sondig.
Laat kom ons nie in die versoeking;
maar verlos ons van die Bose.
Van U is die ryk en die sterkte en die ere,
vir ewig en ewig, amen (x2)

<u>Halleluja</u> *Op. 19:1-9*

Skrifberyming 29:1

Bo lug en wolke kon ek hoor
die "Halleluja" van ’n koor
wat aarde^en lug laat beef het.
Dit was die stem, die lofgeskal
van engelskare sonder tal
wat om my heen gesweef het.

Skrifberyming 29:2

"Die heil en heerlikheid en eer
en krag aan Hom ons God en Heer!
Hy het as Vonnisspreker
die groot verleidster neer laat stort;
van mart'laarsbloed, al droog geword,
is Hy die strenge Wreker."

Skrifberyming 29:3

En nog eens het die sangerskring
hul "Halleluja" uitgesing
en daardie straf verhewig.
Vir haar wat alles wou verderf,
sal nou die pyniging nie sterf:
haar rook gaan op vir ewig.

Skrifberyming 29:4

Die oudstes, om die troon geskaar,
en viertal wesens wonderbaar
het neergekniel tesame.
Hul het die sterke God aanbid
wat op sy hoë magstroon sit,
met "Halleluja, Amen!"

Skrifberyming 29:5

’n Stem het uit die troon gegaan.
Dit spoor tot groter ywer aan
al wie Gods lof gesing het:
“Laat wie God vrees en dien, Hom eer
totdat sy glans en glorie weer
die groot heelal deurdring het.”

Skrifberyming 29:6

Die grote menigte, as koor
se stemmesang is wyd gehoor
– dis die verloste volke –
geweldig soos 'n donderslag,
swaar soos die dreuning in die nag
van opgesweepte golwe.

Skrifberyming 29:7

Hul sing die "Halleluja" weer.
"Want," sê hul, "onse God en Heer
is aan sy Woord gedagtig:
die groot verlossingsdag is daar,
Hy het die koningskap aanvaar
en heers as God almagtig.

Skrifberyming 29:8

"Laat ons verheug wees en verblyd,
en gee aan God die heerlikheid!
Ná leed wat ons gely het,
staan nou die bruilofsmaal gereed,
waarvoor die Lam se bruid haar kleed
van fynste stof berei het.

Skrifberyming 29:9

"Dié skoonheid is aan haar gegee,
Gód het haar met dié kleed beklee
van rein en regte dade.”
Skryf: “Salig hul wat na dié maal
deur God genooi word en mag straal
in daardie feesgewade*."

**feesgewade: feesklere*

<u>ʼn Nuwe Wêreld</u> *Op. 22:1-5*

Skrifberyming 30:1

Hy‘t my die lewenstroom getoon
wat voortkom uit die hoë troon
van God en van die Lam, dit sal
bly vloei so helder soos kristal.

Skrifberyming 30:2

En in die middel van die straat,
in altyd vars en frisse staat,
aan weerskant van die lewenstroom,
staan immergroen die lewensboom.

Skrifberyming 30:3

Dié boom wat langs die water staan,
dra twaalf keer vrug, van maand tot maand.
Sy blaar wat nooit meer sal verwelk
gee nasies ’n genesingskelk.

Skrifberyming 30:4

Die vloek is uit die stad verban;
die troon van God en van die Lam
is nou daarin. Hul sal Hom sien,
en al sy knegte sal hom dien.

Skrifberyming 30:5

Sy Naam sal nie in glorie kwyn
maar helder op hul voorhoof skyn.
En nag, wat somber skadu sprei,
is daar nie meer: dit is verby.

Skrifberyming 30:6

Geen lamp of son is nodig meer:
hul lamp en son is God die Heer.
Hul sal ná smaad en druk en stryd
as konings heers in ewigheid.

<u>*Christus die Oorwinnaar*</u> *Op. 19:11-16* *Hersiene 1937-teks*

Skrifberyming 31:1

Toe sien ek teen die bloute, ver
’n ruiter op sy haelwit perd;
dit was om Hom stormagtig,
want Hy, die ruiter, voer sy stryd
en oordeel in geregtigheid;
sy Naam is: Trou, Waaragtig.
Sy oog is soos ’n vlam van vuur,
sy krone skitter in die uur
van langverwagte^oorwinning.
Sy Naam, diep met sy wese een,
deurgrond geen mens, net Hy alleen
in helder selfbesinning.

Skrifberyming 31:2

Die kleed vol bloed vertel sy roem.
Die Naam waarmee sy volk Hom noem,
is “Woord van God”. Daar binne
volg hemelruiters Hom; hul sit
op spierwit perde, in gelid,
geklee in fyn wit linne.
Dié hemelleër, skitterwit,
hul is dit wat in streng gelid
saam met Hom uitgetrek het.
En uit sy mond het uitgegaan
’n swaard waarmee Hy nasies slaan
wat trots sy toorn gewek het.

Skrifberyming 31:3

Hy sal nou met 'n ysterstaf
sy vonnis oor hul, streng en straf,
met oordeelsdaad bekragtig.
Hy trap die parskuip met sy voet
en bring oor hul in volle gloed
die toorn van God almagtig.
En op sy kleed met bloed geverf,
en op sy heup wat heil verwerf,
staan daar 'n Naam van ere:
dié oorlog het die pleit beslis
dat Hy die "Hoogste Koning" is,
die "Heer van alle here"!

<u>God is Koning</u>   Op. 11:15-19

Skrifberyming 32:1

Die hoë lug het toe gebeef
en engelstem het neergesweef:
"Nou is die koninkryke weer
die eiendom van onse Heer
en van sy Ryksgesalfde wat
die wêreld in sy vuis omvat.
Hy sal – beslis is nou die stryd –
as Koning heers in ewigheid."

Skrifberyming 32:2

Toe het die vier-en-twintigtal,
die ouderlinge, neergeval
– hul wat voor God op trone sit –
en het die hoë God aanbid:
"Ons dank U, onse God en Heer,
U wat oor alles triomfeer,
wat is en was en kom – u mag,
o Koning, tree nou aan die dag.

Skrifberyming 32:3

"Die volke, woedend opgestaan
is deur U toorn neergeslaan.
Grysskemer breek die oordeelsdag,
as dooies op hul vonnis wag:
verderwers van die aarde erf
’n eewge toestand van verderf,
maar al Gods knegte kry ’n kroon
en uit genade arbeidsloon.”

Skrifberyming 32:4

Die tempel het toe oopgegaan
waarin die heil'ge bondsark staan.
Daar straal sy glorie onbesmet,
daar lééf die woorde van sy wet:
daar's weerlig wat geen weerstand stuit
en donderstemme gee geluid;
die aarde beef, daar's haelslag –
dit is die grote oordeelsdag.

<u>Wat 'n Liefde</u> 1 Joh. 3:1-5

Skrifberyming 33:1

Wat 'n liefde^en volheidslewe,
waar ons bly ons in beroem,
het die Vader ons gegewe
dat Hy ons sy kinders noem!
Maar die wêreld weet van dié
wat uit God gebore^is, nie,
het die kennis van die Heer nie
as hul hoogste skat begeer nie.

Skrifberyming 33:2

Wat die Heer nog meer beloof het,
bly verborge; tot dié uur
ál die wonders eers onthul het:
vredesbond wat ewig duur.
Ja, wanneer die Here kom,
dan word ons gelyk aan Hom,
want ons sal in skerp omlyning
Hom aanskou in sy verskyning.

Skrifberyming 33:3

Wie die Middelaar sal inwag
as Hy uit die hemel kom,
word gereinig deur die volmag
wat daar uit sy sterwe kom.
Teen die sonde duur die stryd:
"Sonde^is ongeregtigheid!
Maar ons lewe, weergebore,
is tot heilig-wees verkore!”

Die HERE is God *Jes. 45:1-11*

Skrifberyming 34:1

Die HEER is God, ’n eenge HEER;
die HEER is God, en niemand meer.
Erken dit, alle volke,
van waar die sonlig smôrens blink
tot waar dit in die purper sink
van sagte skemerwolke.
Die HEER is God, want Hy vermag
die kom en gaan van dag en nag
wat loop in vaste kringe.
Hy bring die heil en onheil voort,
hul luister na sy almagswoord –
die HEER doen al dié dinge.

Skrifberyming 34:2

Stuur God ons sy bevrydingswoord –
bring dan, o hemel, wolke voort,
waaruit dit redding reën,
geregtigheid van uitkoms sing
en ons die blye boodskap bring
van God se rykste seën.
Dan sal die aarde^uit vrugb're kluit
die heil en vrede uit laat spruit –
geen onheil is daar meer nie!
Die reg sal uit die aarde breek,
want God die HEER het dit gespreek,
en niemand kan dit keer nie.

Skrifberyming 34:3

Wee hom wat met sy Maker twis,
wat, waar hy net ’n potskerf is,
Gods weg met hom bevraag het!
’n Erdewerk, ’n nietigheid,
kan dit sy Maker ooit verwyt
dat Hy hom só gemaak het?
Maar nee, ons buig ootmoedig neer;
ons wil die hoë hande eer
wat ons só toeberei het,
ons in dié hande altyd stel,
as kinders, HEER, die werk vertel
waardeur U ons verbly het.

<u>Aan God alleen die eer</u> *Rom. 11:33-36*

Skrifberyming 35:1

O dieptes vol geheimenis
wat vir ons oog onpeilbaar is!
O wysheidsbron en kennis wat
die som van alle dinge^omvat!
Nog dieper as die hemelrond
is God se oordeel, sonder grond.
En dieper as die diepste seë,
so onnaspeurlik is sy weë.

Skrifberyming 35:2

Het ooit ʼn mens of hemeling
in Gods gedagtes deurgedring?
Of wie is daar so groot van gees,
dat hy sý raadsman ooit kan wees?
Wie het aan God ʼn guns bewys
dat hy van Hom vergelding eis?
Wat is by God, so hoog verhewe,
die mens wat in die stof moet lewe?

Skrifberyming 35:3

Uit Hom - die Bron van alle goed;
deur Hom - wat alles dra en voed;
tot Hom - die doel van al wat streef,
wat is en word, wat roer en sweef,
tot Hom is alle dinge wat
Hy met een wilsgreep gans omvat.
Aan Hom, die God wat ewig lewe,
word ewig lof en eer gegewe.

<u>Lofsang van die 144 000</u> *Op. 14:2-5*

Skrifberyming 36:1

Toe hoor ek uit die hemel uit
’n sangstem groot soos die geluid
van golwe wat die seekus slaan,
of donder wat die stormpad gaan.
Dit het my oor ook sag gestreel
soos siters waar hul sag op speel.

Skrifberyming 36:2

Die duisendtalle stemme bring
die nuwe lied wat hulle sing.
Dit was ’n lied in nuwe toon
wat hulle aanhef voor die troon
en voor die hofstoet wat met glans
van vlammelig Gods troon omkrans.

Skrifberyming 36:3

En buiten hul kon niemand meer
die klanke van dié loflied leer,
só diep was hulle ingelei,
in Gods geheime ingewy!
Hul lewe, deur die Lam gekoop,
gaan soos ’n spierwit lelie oop.

Skrifberyming 36:4

Dis hulle wat, op aarde rein,
voor God volkome skoon verskyn,
as eerstelinge,^aan God gewy
en aan die Lam, deur loskoop vry.
Al agter Hom kom hulle aan;
hul volg Hom waar sy voetstap gaan.

Skrifberyming 36:5

Deur Gods genade^in Christus ryk,
was hulle aan sy beeld gelyk:
geen valse skyn het hul verblind,
geen leuen is in hul mond gevind,
geen letsel het húl aangekleef,
wat nou by God in reinheid leef.

<u>Oorwinnaarslied by Eindgerig</u> *Op. 15:2-4*

Skrifberyming 37:1

Toe sien ek soos 'n see van glas,
deurstraal met geel-rooi vlammelig.
En die oorwinnaars van die dier
– hul wat nie voor sy mag wou swig –
het langs die see van glas gestaan,
en daar was siters in hul hand.
Hul het gesing soos Israel
gesing het aan die Skelfseestrand.

Skrifberyming 37:2

Die lied van Moses, kneg van God,
het hul tot eer van God gesing,
en aan die Lam, vir hul geslag,
oorwinnaarshulde toegebring:
"Hoe groot en wonderbaar, o Heer,
hoe billik, reg en almagsterk,
hoe waar en trou, o Koning van
die heiliges is al u werk!

Skrifberyming 37:3

“Wie sal, o Regter, U nie vrees,
wie sal u hoë Naam nie prys?
Wie sal U na u oordeelswerk
nie lofsing en U eer bewys?
U’s heilig, Heer: die nasies kom
om U te eer, en hulle sing,
want hulle sien regverdigheid
in elke daad wat U volbring."

Die eerste liefde *Op. 2:1-7* *Aan Efese*

Skrifberyming 38:1

Ek wat die sewe sterre dra
wat vonkel in my regterhand;
wat wandel waar die kandelaars,
die sewe goues, om My brand –
Ek ken jou werk, al die geswoeg,
en hoe geduldig dat jy ly,
dat jy die kwaad en leuen nie duld
en vir my Naam en waarheid stry.

Skrifberyming 38:2

Helaas, dié bruidstyd is verby!
Jou eerste liefde‘t jy verlaat.
Dink tog daaraan en soek dit weer,
dié liefde met die liefdesdaad.
En as jy tog my Woord verwerp,
dan kom Ek, maar met oordeel, weer:
Jou kandelaar verloor sy plek
indien jou hart My nie begeer.

Skrifberyming 38:3

O, luister na My as Ek roep –
dit is die roepstem van die Gees.
Al wie ’n oor het, laat hom hoor,
dat jy my bruidskerk weer kan wees.
Aan die oorwinnaar in die stryd
gee Ek te ete van die boom,
die altyd-nuwe vrugte van
Gods paradys se lewensboom.

Getrou tot die dood   *Op. 2:8-11* *Aan Smirna*

Skrifberyming 39:1

Dit sê die Eerste^en Laaste, Hy
wat dood was maar nie dood kon bly:
Ek ken jou werk en lydenslot,
jou armoed, maar jy's ryk in God.

Skrifberyming 39:2

Ek hoor die lastering en roem
van wie hulself Gods Bondsvolk noem,
maar wat dié volk se wese mis
en Satans sinagoge is.

Skrifberyming 39:3

Wees nie bevrees as jul moet ly;
die duiwel self sal jul bestry.
Jul mart'laarskap is kort van duur:
jul lyde^is Gods beproewingsvuur.

Skrifberyming 39:4

Jy wat volhard in stryd en nood,
jy moet getrou wees tot die dood.
Genade sal Ek jou betoon
en aan jou gee die lewenskroon.

Skrifberyming 39:5

En luister, elkeen wat kan hoor,
die Gees sê in jul hart en oor:
Die tweede dood sal nimmermeer
oor die oorwinnaar triomfeer.

Word wakker   *Op. 2:12-17*   *Aan Pergamus*

Skrifberyming 40:1

Ek wat die swaard dra, weerskant skerp,
waarmee 'k my vyand neer sal werp,
Ek ken jou werk, weet waar jy woon –
die plek van Satan op sy troon.

Skrifberyming 40:2

Jou liefde, trou, aan My verpand,
hou in die martelvure stand;
en jou geloof is vas ten spyt
van Satans felste toorn en nyd.

Skrifberyming 40:3

Maar in jou midde sluip die slang
wat siele met sy liste vang.
Die lokwoord uit sy leuenmond
verlei die volk van my verbond.

Skrifberyming 40:4

Word wakker, stuit die kwaad! Waarom
sal Ek in gramskap na jou kom
en met die skerp swaard van my mond
my vyand neerslaan teen die grond?

Skrifberyming 40:5

Ek roep dit uit voor wie 'n oor,
voor wie 'n hart het – laat hom hoor,
gewillig as die Gees getuig
om na my wil sy wil te buig.

Skrifberyming 40:6

Aan die oorwinnaar in die stryd
skenk Ek ’n groot verborgenheid:
die manna uit die wildernis,
maar wat tog diep verborge is.

Skrifberyming 40:7

Wit keursteen uit die marmerberg
– sy naam reeds daarop uitgekerf –
gee Ek aan hom; daar is geeneen
wat dit kan lees, net hy alleen.

Bewaar my Woord   *Op. 2:18-28*   *Aan Thiatire*

Skrifberyming 41:1

Die Seun van God, die hoogste Heer,
Hy stuur sy magsbevele neer!
Sy oog is soos ’n vlam van vuur,
sy voet soos koper, blink geskuur.

Skrifberyming 41:2

Ek ken jou ywer, ongedoof,
jou liefde, diens en jou geloof,
jou lydsaamheid, nog onverkort,
en dat jou werk al beter word.

Skrifberyming 41:3

Maar daar is een wat strikke weef:
Isébel het by jou herleef;
sy wat die offermaaltyd sprei,
my volk tot sedeloosheid lei.

Skrifberyming 41:4

Aan hulle wat my Woord bewaar,
die Satansdieptes nie ervaar,
aan die getroues gee Ek las:
kleef enkel aan my woorde vas.

Skrifberyming 41:5

Aan wie oorwin, onwankelbaar
my werke tot die end bewaar:
hy sal oor nasies triomfeer,
met ysterstaf sal hy regeer;

Skrifberyming 41:6

die leërs wat hom teëstaan,
sal hy soos kruike stukkend slaan.
Dis toonbeeld van die heerskappy
wat Hy, die Vader, gee aan My.

Skrifberyming 41:7

Boodskapper van die dag wat kom,
die môrester, gee Ek aan hom.
Ontwaak dan, slapers van die nag,
gee op die Gees se roepstem ag!

Jy is dood   *Op. 3:1-6*   *Aan Sardis*

Skrifberyming 42:1

Ek wat die sewe Geeste het,
en wat die sewe sterre hou –
Ek gee die boodskap deur aan jou:
dis Ek wat op jou werke let.
Jou werke ken Ek, maar dis skyn,
die lewe het uit jou verdwyn.

Skrifberyming 42:2

Word wakker uit die sluimerdood!
Jou werk is nie opreg en waar,
jou wese troebel, duister, maar
voor God lê al jou werke bloot!
Word wakker uit jou slaap en red
wat amper nie meer lewe het!

Skrifberyming 42:3

My Woord was helder soos kristal,
jou bruidstyd fris soos môredou.
En hoe is dit verdonker nou!
Bewaar dié skatte, of Ek sal
net soos ’n dief kom, onverwag,
en jou verskrik in oordeelsnag.

Skrifberyming 42:4

Daar is wel enkeles, maar min
wat nie hul kleed besoedel het.
Hul sal Ek uit die oordeel red,
en hul sal met My wandel in
’n wit gewaad, ’n fyn blink kleed,
omdat Ek van hul egtheid weet.

Skrifberyming 42:5

Oorwinnaars sien ek sonde-vry
en in die lewensboek hul naam,
wat Ek voor al die eng’le saam
en voor my Vader sal bely.
Elk wie ’n hart het en ’n oor,
laat hy die Gees se roepstem hoor.

<u>Omdat jy my Woord bewaar het</u>. Op. 3:7-13 <u>Aan Filadelfia</u>

Skrifberyming 43:1

Hy wat heilig en waaragtig
en beklee is met gesag,
wat die sleutel dra van Dawid,
hoogheidsteken van sy mag –
daar is niks wat Hom kan hinder,
wat sy magsvermoë stuit,
wat kan sluit as Hy wil open,
wat kan open as Hy sluit.

Skrifberyming 43:2

Al jou werke sien en ken Ek,
in hul skoonheid blink hul uit.
En Ek het ’n deur geopen
wat geeneen vir jou kan sluit.
Dat jou krag gering is, weet Ek,
maar jy eer my Woord as skat,
en jy‘t nie my Naam verloën
wat die kennis vol omvat.

Skrifberyming 43:3

Oë-dienaars, trotse pronkers
uit die huis van Israel,
is ʼn satansinagoge
wat jou met verdrukking kwel.
Maar uit hul sal Ek laat aankom
wat hul voor jou voet sal buig;
en dat Ek jou liefgehad het,
sal hul bly voor jou getuig.

Skrifberyming 43:4

Omdat jy die Woord bewaar het
van my lyde^en lydsaamheid,
is Ek jou ook ’n Bewaarder
in die uur van sware stryd
as die tye van besoeking*
– elke mond sal dan verstom! –
oor die aarde^en sy bewoners
in die felste smarte kom.

**besoeking: beproewing, kwelling*

Skrifberyming 43:5

Ek kom gou! Hou dan bestendig
wat my mond aan jou beloof.
Wees net waaksaam, en laat niemand
ooit jou eerkroon van jou roof.
Wie oorwin, hom sal 'k bevestig:
as pilaar sal hy verrys,
om daar nooit weer uit te gaan nie,
in my God se pragpaleis.

Skrifberyming 43:6

Op hom sal 'k die Godsnaam skrywe,
onuitwisbaar sal dit straal,
met die naam ook van die Godstad
wat vanuit die hemel daal.
Daar skryf Ek my nuwe Naam ook,
waar hy draer van sal wees.
Laat wie ore het, dan luister
na die roepstem van die Gees.

Ek wag al voor die deur   *Op. 3:14-22*   *Aan Laodisea*

Skrifberyming 44:1

Dis die woord van Hom, die Amen,
die Getuie, trou en waar,
die Begin van God se skepping,
sterke Skeppingsmiddelaar.
Al jou werke sien en ken Ek:
daar’s by jou geen koue^of gloed.
En daar rys vir jou ’n walging
uit die grond van my gemoed.

Skrifberyming 44:2

"Ek is ryk, verryk," so roem jy.
En jy ken nie jou gebrek,
dat jy, arm en blind, ellendig,
niks het om jou toe te dek.
Koop van My dan goud, gelouter,
wat die ware rykdom gee.
Koop van My die fyn wit klere
wat jou naaktheid kan beklee.

Skrifberyming 44:3

Koop van My die fyne mengsel
wat as oogsalf jou kan dien,
en bestryk daarmee jou oë,
dat jy, blinde, weer kan sien.
Ek bestraf dié wat Ek liefhet,
en Ek tugtig in my trou.
Wees dan yw'rig tot bekering,
vurig om my Woord te hou.

Skrifberyming 44:4

Ek staan wagtend voor die deur al,
waar Ek aanklop, lank en luid.
Hoor dan een my roepstem buite,
word vir My die deur ontsluit,
dan sal Ek sy woning ingaan.
Na die maaltyd heengelei,
sal 'k in vriendskap met hom aansit,
hy sal aansit saam met My.

Skrifberyming 44:5

Ek sal gee aan die oorwinnaar,
in my hoë heerskappy,
dat hy sit as wêreldheerser
op my rykstroon saam met My,
net soos Ek ook met my Vader
triomfeer die wêreld oor.
Dis die Gees se laaste roepstem –
wie 'n oor het, laat hom hoor!

<u>Die Nuwe Jerusalem</u>   Op. 21:10-27

Skrifberyming 45:1

Hy het my die stad getoon,
groot en van die hemel dalend,
en, deur God se ligglans skoon,
soos ’n kleurgesteente stralend,
helder soos ’n blink kristal
waardeur God se glanse val.

Skrifberyming 45:2

Rondom rys, gedug in krag,
twaalftal poorte in die mure.
Elkeen voor sy poort op wag,
staan die eng’le, glansfigure.
Bo hul blink, in vlammespel,
twaalf stamname^uit Israel.

Skrifberyming 45:3

Lokkend staan die poorte oop,
oop na al die wêreldoorde,
dat die nasies in kan loop:
van die suide en die noorde
en van daar waar son en maan
nie meer op- en ondergaan.

Skrifberyming 45:4

Daardie muur was swaar van bou,
dis die stad se skut en wering.
Sterk in twaalfvoud uitgehou
lê die ewige fondering:
daarop staan die name van
twaalf apostels van die Lam.

Skrifberyming 45:5

In die stad se mate was
daar geen kleinheid en geen engte.
Van die klimmende terras
het die hoogte, breedte, lengte
in hul maat geheel gelyk,
tot die hemelblou gereik.

Skrifberyming 45:6

Ringmuur vas en sterk gebou
wat die grote stad omring het;
glanse soos die môredou
was die lig wat dit deurdring het.
En die stad se boustof was
goud, deurskynend net soos glas.

Skrifberyming 45:7

Fondament uit edelsteen
was dit wat die stad omlyn het.
Pêrelpoorte daaromheen
wat met sagte lig geskyn het.
Stad en straat se boustof was
goud, deursigtig, blink soos glas.

Skrifberyming 45:8

Maar ’n tempel, God gewy
– waar ek ook al kyk, gedagtig
aan Gods huis – kon ek nie kry,
want die Here God almagtig
is sy tempel, en die Lam
is die helder altaarvlam.

Skrifberyming 45:9

En geen lig van son en maan,
wat hul wentel langs die transe,
sal daar op- en ondergaan:
God self skyn daar met sy glanse,
en die Lam is self die lig
waar 'n eewge nag voor swig.

Skrifberyming 45:10

Nasies, vry van die gerig,
kom uit nuwe wêreldlande
om te wandel in dié lig.
Konings bring hul offerande
uit ’n volle wêreldskat:
eer en glorie, in die stad.

Skrifberyming 45:11

Vir ’n nag van skrik en vrees
word die poorte nie gesluit nie,
want daar sal geen nag meer wees
en geen kla- of skrikgeluid nie.
Heerlikheid en eer alleen
trek dan deur die poorte heen.

Skrifberyming 45:12

Daar sal in dié heiligdom
niemand wat die kwaad bedrywe,
ooit of immer binnekom.
Hul van wie die naam geskrywe
in die Lewensboek sal staan,
húlle sal daar binnegaan.

<u>Dag van wraak</u> *Op. 20:11-15*

Skrifberyming 46:1

Bo die kimme van verdwyning
rys die marmerwit verskyning –
oordeelstroon van God die Heer.
Aarde^en hemel‘t, skrikbewoë,
weggevlug van voor sy oë;
daar’s geen plek vir hulle meer.

Skrifberyming 46:2

Voor die regterstoel vergader,
Kom die dooies almal nader,
en die boeke't oopgegaan,
so ook die grote Lewensboek
en al die werke word gesoek
wat daarin geskrywe staan.

Skrifberyming 46:3

Alles deur die mens bedrywe,
's in dié boeke neergeskrywe
van die skeppingsdag af aan.
Alles – eeue word nou ure! –
doem dan op uit dié Skrifture:
dis waaroor die vonnis gaan.

Skrifberyming 46:4

Langs hul diep, verborge weë
gee die wêreldwye seë
hulle dooies almal weer.
Dood en doderyk aan bewe,
gee hul dooies; oor hul lewe
daal die laaste vonnis neer.

Skrifberyming 46:5

En die dood, die strawwe koning,
met die doderyk, sy woning,
stort dan in die vlammegraf;
hul met name ongeskrewe
in die Groot Boek van die Lewe,
stort dan in die steiltes af.

<u>Priesterlike Seën</u> *Num. 6:24-26*

Skrifberyming 47:1

Die HERE sal ons seën,
en Hy sal ons behoed.
Die HERE sal sy aanskyn
altyd oor ons laat straal
en ons genadig wees vir ewig.
Hy sal sy aangesig oor ons verhef
en aan ons sy vrede gee.
Amen, Amen.

Apostoliese Seën *2 Kor. 13:13*

Skrifberyming 48:1

Die genade van die Here Jesus Christus
en die liefde van God
en die gemeenskap van die Heil'ge Gees,
bly met ons almal! Amen.

Môresang

Skrifberyming 49:1

Barmhartige, getroue God,
Beskikker van ons lewenslot,
ons dank U vir die troue wag
ons weer betoon in hierdie nag.

Skrifberyming 49:2

Verleen ons, ná die soete rus,
opnuut gesondheid, krag en lus,
wanneer ons, deur die slaap verkwik,
ons vir die dag se arbeid skik.

Skrifberyming 49:3

Laat ons ons amp en plig, o Heer,
getrou behartig tot u eer;
en laat u guns ons werk bekroon,
u Gees ons lei en in ons woon!

Skrifberyming 49:4

Sien op ons in genade neer,
en maak ons werk voorspoedig Heer;
skeld ons, na u barmhartigheid,
o HEER, ons skuld en misdaad kwyt.

Skrifberyming 49:5

Verlig ons hart wat duister is;
laat ons, na u getuienis,
die duiwel en sy werk weerstaan
en ywerig u weë gaan.

Skrifberyming 49:6

Gee ons ’n seën by u Woord;
plant self die Kerk van Christus voort;
sterk leraars, sterk die aardse mag
wat U beklee met u gesag.

Skrifberyming 49:7

Troos almal wat deur smart getref,
hul hart vol angs tot U verhef:
maak ons in teëspoede stil;
hoor ons, o God, om Jesus wil.

<u>Aandsang</u>

Skrifberyming 50:1

O grote Christus, eewge Lig,
niks is bedek vir u gesig,
wat ons bestraal waar ons ook gaan,
al skyn geen son, al blink geen maan.

Skrifberyming 50:2

Toon ons u goedheid en u mag
deur u beskerming hierdie nag;
wil in die donker oor ons waak,
sodat geen plaag aan ons sal raak.

Skrifberyming 50:3

Verkwik ons deur 'n soete rus,
dat ons mag werk met nuwe lus;
laat ook ons luisterende oor
die nag se diepe wysheid hoor.

Skrifberyming 50:4

Leer ons om in die lewensnag
verlangend op u koms te wag,
daar ons in stil vertroue leef
dat U ons al ons skuld vergeef.

Skrifberyming 50:5

Beskerm ons in die bange tyd
van sielsversoeking en van stryd;
help as die Bose ons bestry
dat hy oor ons geen voordeel kry.

Skrifberyming 50:6

Bewaar die Kerk wat nou nog stry,
en wil haar onder kruis verbly;
vertroos die neergeboë hart,
genees die krankes in hul smart.

Skrifberyming 50:7

O Vader, laat u liefde blyk;
o Seun, maak ons u beeld gelyk;
o Gees, stuur u vertroosting neer;
Aan God drie-enig, al die eer!